

Životní principy člověka

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 9. října 2001* ←

*Strach z hříchu mizí, nízké činy jsou na denním pořádku,
oddanost k Bohu slábne, všude kolem nacházíme násilné činy.
Ó, člověče, pochop, že míru a štěstí dosáhneš jen tehdy,
až přijmeš útočiště u Pánových lotosových nohou
a budeš zpívat Jeho božské jméno.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Vesmír je viditelný pouhým okem. Skládá se z pohyblivých a nepohyblivých objektů, nazývaných *prapaňča*, neboť je projevem pěti živlů (*pañča bhút*). Neexistuje svět bez pěti živlů. Jsou skutečnou podobou božství. Proto lidé uctivě nazývají pět živlů (zemi, vodu, vzduch, oheň a éter) Bhúdéví (bohyně země), Gangádéví (bohyně Ganga), Vájudéva (bůh větru), Agnidéva (bůh ohně) a Šabdabrahma (bůh zvuku). Právě proto je božství velebeno jako *šabdabrahmamají, čaráčaramají, džjótirmají, vánmají, nitjánandamají, parátparamají, májámají, šrímají* (vtělení zvuku, pohybu a klidu, světla, řeči, věčné blaženosti, svrchované vznešenosti, klamu a hojnosti). To jsou znaky pěti živlů, které udržují svět. Pět živlů je přítomno v každé bytosti. Duch, neboli *átman*, který je pravou formou boží, není vidět prostým okem, ale *pañča bhúty* vidět, slyšet, cítit jsou a každý je může vnímat. Ten, kdo chápe princip pěti živlů, stává se sám Bohem.

Mantra Gájatří začíná slabikami *bhúr, bhuva, svaha*. *Bhúr* představuje materializaci, kombinaci hmoty. *Bhuva* je vibrace, vztahuje se k větru. *Svaha* představuje záření. Je nejvyšším poznáním. Dnes ráno během *púdži* popisoval kněz Dakšinámúrthiho jako vtělení nejvyššího poznání. Čtyři vědy přinesly světu čtyři *mahávákji* (božská tvrzení): *Pradžňánam brahma* (vědomí je *brahma*), *aham brahmásmi* (já jsem *brahma*), *tat tvam asi* (To jsi ty) a *ajam átmá brahma* (toto Já je *brahma*). To je jádrem véd.

Co je *pradžňána*? Je to knižní poznání? Jedná se o poznání, které bylo během času zapomenuto? Vztahuje se ke zkušenostem těla? Ne, vůbec ne. *Pradžňána* je neměnný a věčný princip, který je neustále a za všech okolností ve vás. Lidé jej nazývají nejvyšším poznáním, ale správný překlad tohoto termínu zní – trvale propojené vědomí. To stejně jako vzduch prostupuje vším. Jak to, že si člověk nedokáže uvědomit takové všeprostupující božství, které existuje ve všech třech obdobích času, minulosti, přítomnosti a budoucnosti?

Vědy popisují božství jako něco, co se nepohybuje, ale jeví se jako v pohybu a jako to, co existuje všude, ale nelze je vnímat. Ačkoli je Bůh přítomen uvnitř, člověk se ho vydává hledat, neboť si myslí, že je jen na nějakém určitém místě. Je to stejné, jako když jde někdo hledat své vlastní Já někam jinam. Hledá je vně, zatímco je vskutku božský. Jak je člověk nevědomý! Neuvědomuje si, že pět živlů v něm přítomných, je skutečnou podobou božství. Je bláznovstvím hledat Boha vně a nevnímat si vrozeného božství.

Božství je přítomné v každé bytosti. Životní princip, který proudí úplně každým nervem těla je skutečně božský. Životní princip, který udržuje naše tělo je *pradžňána*. Proto se říká: *pradžňánam brahma*. Totéž se odráží v další *mahávákji*: *ajam átma brahma*. Dá se vyložit jako: já jsem *átman* a *brahma*. Třetí je: *tat tvam asi*. *Tat* označuje to, co je vně a *tvam* je vnitřní božství. Znamená to, že stejné božství je přítomné uvnitř i vně. *Antarbahišča tatsarvam vjápja nárájanah sthitah* (všeprostupující Bůh je přítomen uvnitř i vně).

To, co je vidět, slyšet a co je prožíváno vně, není nic jiného než odraz, odezva a reakce vnitřního bytí. Když je skutečnost v nitru, proč usilovat o jeho vnější odraz? Jedná se o čiré bláznovství. *Prabhava* je termín, který se používá k popisu projevu skrytého božství. Proto se tak nazývá první rok indického kalendáře. Člověk je vtělením času. Je pánem času. Aby této skutečnosti porozuměl, měl by ovládnout svou mysl. Proto se říká: „ovládněte svoji mysl a buďte tvůrci“ (angl. *master the mind and be mastermind*). Pět živlů, které jsou vně, jsou přítomné i v člověku. On je vládcem pěti živlů. Měli byste ovládnout mysl, ne být jejím otrokem.

Všichni víte, co se stalo královně Kaikéjí, která dopřála sluchu služebné Manthaře. Ztratila manžela, pohrdal jí vlastní syn a nabyla špatné pověsti. Nenajdete dnes ženu, která by nesla jméno Kaikéjí. Podobný bude osud těch, kteří se podvolí rozmarům mysli.

Člověk je vtělením pěti živlů. Je jejich vládcem. Živly jsou velice mocné. Ale člověk se vzhledem ke své nevědomosti považuje za velice slabého a nízkého. Bůh, který je vtělením stvoření, je přítomný v mikrokosmu stejně jako

v makrokosmu. Z toho důvodu prohlašují vědy: *Anóraníján maható mahíján* (Bůh je jemnější než nejjemnější a rozlehlejší než nesmírné).

Takové božství je i v člověku. Jak může člověk porozumět svému vrozenému božství? To je možné, jen když obrátí pohled dovnitř. Zrak dnešního člověka je však vždy zaměřen do vnějšího světa. Vše, co je vidět vně, je také projevením božství, ale člověk si to neuvědomuje. *Pašjannapi ča na pašjati múdhó* (Blázen je ten, kdo vidí, ale skutečnost si neuvědomuje). Vše, co člověk vidí a prožívá ve světě, je božství. On ale svou božskou přirozenost nedokáže pochopit.

Bůh nemá žádné odlišnosti nebo rozdíly. Nikdo nedokáže specifikovat, co může a co ne. On může udělat cokoli, neboť je ve všem a je vším. Nemá nad sebou vládce. Když si chce člověk představit Boha, vidí ho jen v podobě lidské bytosti, člověku vysoko nadřazené. Říká se: „*Džantúnám nara džanma durlabham*“ (Ze všech živých bytostí je lidské zrození tím nejvýznamnějším). Také se říká: „*Daivam mánuša rúpéna*“ (Bůh je v podobě člověka). Proto by měl člověk od počátku poznat přirozenost lidské bytosti.

Všechny svaté texty popisují Boha v lidské podobě. Neznamena to, že Bůh je omezen lidskou formou. Všechny tvary jsou Jeho. Přesto si člověk nedokáže představit Boha v jiné podobě než jako lidskou bytost. Kdyby chtěl Boha uctívat buvol, bude na něj myslet jen jako na jiného buvola v obrovitém těle. Obdobně bude i zába myslet na Boha jako na gigantickou žábu.

Bůh nemá žádné odlišnosti. Může přijmout jakoukoli podobu a dělat cokoli. Nemá v sobě ani stopu sobectví. Ať dělá cokoli, je to pro vaše dobro. Nikdo nemůže říci, že má Bůh nějakou určitou podobu. On je přítomen všude. Všechny podoby jsou Jeho. Každý tvar se skládá z pěti živlů. Proto rozvíjejte víru, že Bůh je v pěti živlech. Milujete svoji matku, protože věříte, že je vaší matkou. Manžel miluje ženu, protože jí věří.

*Kde je víra, je i láska,
kde je láska, je i mír,
kde je mír, tam je pravda,
kde je pravda, je i blaženost,
kde je blaženost, tam je Bůh.*

Člověk může dosáhnout božství, jen když má pevnou víru. Nejprve by měl mít víru ve své vlastní Já. Rozvíjejte sebedůvěru, která vede ke spokojenosti. Když jste spokojeni, budete připraveni k sebeobětování. Jen sebeobětováním může člověk dosáhnout sebepoznání. Sebeoznání znamená, že si uvědomujete,

že jste vším. Sebedůvěra je základ, spokojenost zeď, sebeobětování je střecha a sebepoznání život. Nikdo nemůže žít v budově bez střechy. Střechu nelze položit bez zdí a zdi se nedají vztyčit bez základů. Proto je sebedůvěra, spokojenost a sebeobětování zcela nezbytné pro sebepoznání. Dnešní člověk sebedůvěru ztratil. Když někdo ztratí sebedůvěru, ztratí všechno. Jen se sebedůvěrou lze spatřit skryté božské vyzařování.

Vtělení lásky!

Všichni jsou v základě božští. Tam, kde vidíme pět živlů, je i božství. Jeli-kož je člověk vytvořen z pěti živlů, je vpravdě Bohem. Bůh nemá žádnou určitou podobu. Lidé mu přisuzují různé podoby. Zde máme jednu sochu Dakšinámúrthiho. Tato podoba je jen vaší představou. Není to skutečnost. Jak si můžete představovat Boha, který je skutečnou podobou vesmíru? *Višva* (vesmír) je tvořen pěti živly. Lidské tělo se také skládá z pěti živlů. Proto se mu říká *višva*.

Védy praví: „Sahasra šíršá puruṣaḥ sahasrākṣaḥ sahasra pād“ (S tisícem hlav, tisícem nohou a tisícem očí prostupuje božství vším). To jen znamená, že všechny hlavy, ruce, oči a nohy jsou Jeho. Protože člověk tuto pravdu nechápe, považuje se za obyčejnou lidskou bytost a rozvíjí připoutanost k tělu. Vy jste lidští jen podobou, ale duchem jste božští. Proto buďte pevně přesvědčeni, že jste Bůh. Rozvíjejte naprostou víru v učení božských tvrzení (*mahávákja*).

Když říkáte: „To je můj kapesník,“ od kapesníku se odlišujete. Když podobně říkáte: „To je mé tělo, moje mysl, moje *buddhi*, moje *čitta*“ a podobně, jste od nich odděleni. Kdo tedy jste? Položte si tuto otázku. Jsou to jen nástroje a vy jste jejich pán. Jakmile si tu pravdu uvědomíte, přesáhnete je. Tento táč, pohár a lžíce jsou ze stříbra. Jejich jména a podoby jsou různé, ale stříbro je všem společné. Jména a tvary se mohou měnit, ale stříbro zůstává neměnné. Podobně jako se dítě stává chlapcem, mužem a později dědečkem, forma se mění, ale duch zůstává nezměněn. Nedůvěřujte tělu, které se neustále mění. Tělo je jako vodní bublina, mysl jako bláznivá opice.

*Nenásledujte tělo, nenásledujte mysl. Následujte svědomí.
Svědomí je átman (vlastní Já). Věřte naprosto átmanu.*

Jestliže spoléháte na tělo, mysl a smysly, budete čelit problémům. Přesto dokud žijete v tomto světě, musíte plnit své povinnosti s použitím svého těla a mysli jako nástrojů. Musíte také užívat pět živlů pro svoji světskou existenci a nakonec se s nimi sjednotíte.

Vy jste vtělením *pradžňány*. To není světské poznání. Takové skutečné poznání je ve vás. Není to něco, čeho dosáhnete po narození. Je od narození s vámi. Poznání je vždy s vámi a ukazuje vám správnou cestu. Vy jste na to ale zapomněli a v důsledku toho trpíte sebeklamem. V tomto světě je všechno klamem, nic není trvalé. Vše jsou jen pomíjivé oblaky. Jen *átman* je skutečný a věčný. Pokračujte v životní cestě a plňte své povinnosti s věčným *átmickým* principem na zřeteli.

Dnes jste prováděli uctívání sandálů (*páduk*). Jaký je význam *páduk*? Nejdůležitější částí těla je hlava. Proto je korunovaná. Tato vzácná hlava nemůže jít nikam bez pomoci nohou. Nohy nesou váhu hlavy. *Čandramá manasó džátah čakšóh súrjó adžájata* (měsíc je řídícím božstvem mysli a slunce je řídícím božstvem očí). Oči jsou pro tělo velmi důležité. Bez očí (*nétra*) nemůžete pročíst svaté texty (*šástry*). Bez zraku (*dršti*) nemůže člověk vidět stvoření (*sršti*). Všechny smysly a údy jsou však pouhými nástroji. Prvotním základem všech je princip *átmana*. Člověk si svého prvotního základu nevšímá a důležitost přisuzuje nástrojům. Následkem toho se trápí. To je *bhrama* (klam), je odpovědný za lidské trápení. Dokud je někdo pohlcen *bhramou*, nemůže dosáhnout *brahma*.

Termín *brahma* znamená nekonečno. Podobný význam má výraz Višnu. Proto symbolizuje Bůh nekonečno a velkorysost. Omezeným se však jeví jako omezený. *Jad bhávam tad bhavati* (jak myslíte, takovými se stanete). Bůh je plný tolerantních citů. Není možné, aby někdo pochopil boží vůli. Jelikož ji lidé nechápou, zapomínají na skutečnost (*jathártha*) a směřují k obtížím (*anártha*). Necháávají se unášet světskými předměty (*padártha*) a nevšímají si božství (*parártha*). Jako základní princip přijměte *parárthu*. Nespoléhejte na fyzický svět.

Přesto musíte v tomto životním dramatu hrát dobře svou úlohu. Měli byste plnit své světské povinnosti. Do té míry máte mít svět na mysli. Budete-li mít pevnou víru v Boha, budete vnímat božství všude a na mysl vám nepřijde žádná jiná myšlenka. Jakmile pochopíte princip pěti živlů, pochopíte božství.

Vtělení lásky!

Pět živlů jsou pravými životními principy člověka. Život nemůže existovat, chybí-li i jen jediný z pěti živlů. Vzduch je ve vás, kolem vás i nad vámi, ale vy jej nemůžete vidět ani uchopit. Nemůžete jeho existenci popřít, neboť bez vzduchu nemůžete žít. Je ve vás v podobě dechu. Dokud je ve vás dech, jste *šivam* (přízniví), jinak se stanete *šavam* (mrtvolou). Proto je dech pravou podobou Íšvary. Tak vidíme, že Bůh sídlí v člověku v podobě dechu a udržuje jeho život.

Nejdříve se vzdejte představy, že Bůh má nějakou určitou podobu. Všechny podoby, které jsou mu přisuzovány, jsou výtvořem a představou člověka. Bůh je zobrazován se čtyřma rukama, v nichž drží *šankhu*, *čakru*, *gadu* a *padmu* (mušli, disk, žezlo a lotos). Kdyby se Bůh zrodil opravdu se čtyřma rukama, lidé by ho jistě dali na výstavu. Jaký je vnitřní smysl těchto čtyř znaků? *Šankha* představuje zvuk, *čakra* ukazuje na kolo času. *Gada* znamená moc a lotos značí srdce. Se znaky svých hodností v rukou se Bůh popisuje jen proto, abyste pochopili, že je pánem zvuku, času, moci a srdce.

Mezi všemi božími podobami je lidská forma velice významná. *Daivam mánuša rúpéna* (Bůh je v podobě člověka). Měli byste tomu zcela věřit. Řádně používejte své smysly. Jen tak se stanete skutečnou lidskou bytostí. Kdo je lidská bytost? Pravým předmětem studia lidstva je člověk. To znamená, že myšlenky, slova a činy by měly být ve vzájemné harmonii. Skutečným lidstvím je jednota myšlenky, slova a činu.

*Tridalam trigunákáram trinétram ča trijájudham,
tridžanma pápa samháram éka bilvam šivárpanam.*

*Obětuj trojčetný lístek bilvy Pánu Šivovi,
tříokému Pánu s trojzubcem v ruce,
který ničí hříchy tří zrození.*

Obětujte myšlenky, slova a činy Bohu. Ačkoli je Bůh ve vás, s vámi a neustále kolem vás, plýtváte časem a hledáte ho venku. Neplýtvajte časem, neboť čas je Bůh. Proto je Bůh veleben jako *kálasvarúpája namah*, *kálatítája namah* . . . (Bůh je vtělením času, překračuje čas . . .). Proč dáváte prostor trápení, když jste stále ve společnosti boží? Konejte svaté skutky, abyste pochopili, že Bůh není od vás oddělen. Pomáhejte druhým.

*Hastasja bhúšanam dánam,
satjam kanthasja bhúšanam,
šrótrasja bhúšanam šástram.*

*Dobročinnost je pravou ozdobou ruky,
pravda je pravou ozdobou krku
a poslouchání svatých šáster
je pravou ozdobou pro uši.*

To jsou ozdoby (*bhúšana*), kterými se máte zdobit, jak Bůh chce. Člověk ale usiluje o světské *bhúšany* a tak se vystavuje kritizování (*dúšana*).

Vtělení lásky!

Pro vás všechny je společným principem láska. Je svatá a neměnná. Vy ale směřujete svatou lásku do fyzického světa a vystavujete se haně a výtkám. Vykonávejte svaté aktivity a získejte si dobré jméno. Vaše tělo vyživuje Bůh. Proto je používejte k ušlechtilým záležitostem.

*Nevizte nic zlého, vizte jen dobré,
neslyšte nic zlého, slyšte jen, co je dobré,
neříkejte nic zlého, říkejte jen dobré,
nemyslete nic zlého, myslte jen, co je dobré.
nedělejte nic zlého, konejte, co je dobré.
To je cesta k Bohu.*

Všechny údy těla posvěťte nesobeckou činností. Není však jednoduché to udělat. Ve všem, co člověk dělá, je vždy nějaký sebezám. Sebezám je také nezbytný, ale měl by mít určité hranice. Bůh je oceánem blaženosti. Vody z oceánu si můžete nabrat tolik, jak velká je vaše nádoba. Chcete-li nabrat víc z oceánu blaženosti, tedy Boha, musíte zvětšit objem nádoby, což znamená, že potřebujete rozšiřovat lásku. Rozšiřování lásky je život, zmenšování je smrt. Rozvíjejte v sobě lásku a dělte se o ni s ostatními. To je skutečné sebeobětování.

*Na karmaná na pradžajá dhanéna
tjágénaikéna amrtatvamánašuh.*

*Nesmrtelnosti se nedosahuje činem,
dědictvím či bohatstvím,
ale jedině sebeobětováním.*

Všechno náleží Bohu. Není nic, o čem byste mohli prohlásit, že je vaše.

*Ó, Bože, obětuji srdce, které jsi mi dal.
Co jiného mohu položit ke Tvým lotosovým nohám?
Přijmi moje pozdravení, prosím.*

(báseň v telugu)

Toto je skutečná obětina, kterou může člověk nabídnout Bohu. Moderní člověk se však, ačkoli je velice vzdělaný a inteligentní, topí v nevědomosti.

*Navzdory svému vzdělání a inteligenci nepozná pošetilý člověk své pravé Já
a osoba s nízkými myšlenkami se nevzdává špatných vlastností.
Moderní vzdělání vede jen k diskutování, nikoli k úplné moudrosti.
Jaký má smysl nabývat světského vzdělání, jestliže nevede k nesmrtelnosti?
Dosáhněte poznání, které vás učiní nesmrtelnými.*

(báseň v telugu)

Současný člověk se vzdělává jen proto, aby se postaral o živobytí. Čím více studuje, tím víc pochybuje o Bohu. Taková osoba se nemůže nazývat lidskou bytostí. Lidská bytost by měla mít čisté srdce beze stopy pochybností. Jen tak může pochopit božství.

Víte, proč vám Bůh dal oči? Je to proto, abyste se dívali na všechno, co vám přijde do cesty? Ne, ne. Oči máte, abyste viděli Boha. Jsou ale lidé, kteří zavrou oči a začnou medítovat, i když sedí přímo před Bohem. Taková meditace je falešnou zbožností. Lidé, kteří zavírají oči před Bohem, mohli být slepí v předchozích životech, nebo jistě oslepnou v následujících. Zavírat oči před Bohem je nezdravé a nesvaté. Otevřete oči a dívejte se na něj. Otevřete nejen fyzické oči, ale také oko moudrosti.

Proč vám Bůh dal jazyk? Je to proto, aby pojídal chutné jídlo? Ne, nejen proto. Jazyk jste dostali, abyste zpívali boží jméno a mluvili jemně a příjemně. Nemluvte, jak se vám líbí, mohlo by to zranit city druhých. Jestliže hovoříte jemně a příjemně, nemusí vám někteří lidé věnovat pozornost. To je jejich osud. Mohou poslouchat nebo ne, ale vy byste měli vždy mluvit hezky. Není-li to možné, buďte zticha. Když jste potichu, nemůže vzniknout konflikt. Pošetile jedná jen ti, kteří si neuvědomují božství. Člověk je ve skutečnosti božský. Jen tak se může stát dokonalou lidskou bytostí. Cokoli děláte, dělejte dokonale.

Byl jednou jeden člověk, jménem Antony, který vyráběl housle. Protože byl perfekcionista, trvalo mu celý rok, než vyrobil jeden kus. Jednou ho přátelé škádlili: „Antony, jestliže vyrobíš jedny housle za rok, jak dokážeš uživit rodinu? Máme dojem, že plýtváš časem.“ Antony odpověděl: „Bratři, to, co dělám, je boží práce a On je vtělením dokonalosti. Proto se snažím, aby housle, které dělám, byly také dokonalé.“ Antonyho housle se proto staly velmi slavnými.

Ať děláte cokoli, dělejte to, abyste uspokojili Boha. Jen tak naleznete ve své práci naplnění. Veškeré vaše činy by měly být prospěšné pro všechny. Jen tak

mi budete drazí a já se stanu vaším přítelem. I když nabízíte jen sousto jídla, dělejte to náležitým způsobem.

Včera naši chlapci vynaložili velké úsilí a jeli do vzdálených vesnic v rámci *gráma sévy* (služby vesnicím). Rozdávali balíčky jídla až do deseti hodin večer. Bez pochyby je to dobrá práce, ale oni nepoužívali rozlišování. Jídlo se připravovalo ten den brzy ráno. Jak může zůstat dobré do deseti hodin večer? Nezkazilo se do té doby? Je správné dát někomu takové jídlo? Pokud se jídlo zkazí, máte se vrátit a vzít další den čerstvé. Když jsem to chlapcům řekl, svou chybu si uvědomili. Ve skutečnosti se tak zabrali do rozdávání jídla, že na toto hledisko zapomněli.

Chlapci by si měli po obědě trochu odpočinout. Říká se: „Vyspi se chvíli po obědě.“ To se ale v tomto případě nestalo, neboť oni se vydali po obědě okamžitě sloužit do dalších vesnic. V důsledku toho bolel některé chlapce žaludek a měli horečku. Rozlišování by měl člověk používat ve všem, co dělá. Bůh vytváří vždy věci dokonalé. Kdykoli udělám pro oddaného prsten, padne mu přesně na prst. Dokonce i zlatník, který vezme míru a vyrábí prsten, může udělat chybu. Ale Bůh, tvůrce života, tvoří vždy věci dokonalým způsobem. Ať děláte jakoukoli službu, dělejte ji bezvadně. Ten, který slouží, i ten, kdo je obsluhován, by měli být spokojeni. To je pravá služba. Blaženost, která je důsledkem takové služby se jinde nalézt nedá.

Studenti, chlapci a dívky!

Vy jste budoucí občané a rodiče této země. Rozvíjejte duchovní vlastnosti a zabývejte se duchovními činnostmi. Jen tak bude váš život posvěcen. Upanišady říkají, že lidský život je ten nejvzácnější. Hodnota člověka se nedá ocenit ani srovnávat. Kdo přisuzuje hodnotu zlatu a diamantům? Zlato s diamanty mají cenu jen díky člověku. Lidé jsou cennější než všechno bohatství světa. Proto svoji hodnotu neztrácejte v sobeckých skutcích. Ryba je lepší než sobectví (angl. *Fish is better than selfish*). Ryba čistí vodu od špíny, ale sobecký člověk znečišťuje společnost v níž žije. Zabývejte se nesobeckými činy. Jen tak budete mít právo se nazývat lidskou bytostí.

Člověk má svaté jméno – *maniši*. Když se otočí, čte se jako *šinima* (*cinema* = kino). Dnešní člověk se stal „*cinema manišim*“, vede umělý život. Měli byste být skutečnými lidskými bytostmi. Člověk má i jiné jméno – *mánava*. „*Ma*“ znamená „*adžňána*“ (nevědomost), „*na*“ je „*bez*“ a „*va*“ znamená „*chovat se*“. Čili *mánava* je ten, kdo jedná bez nevědomosti. V tom spočívá naplnění vašeho vzdělání.

Studenti!

Nechť je vaše chování a jednání vzorem pro celý svět. Svět se dnes noří do chaosu a zmatku. Všude nacházíte bídu, žal, hřích a hněv. Za takové situace je vaší povinností přinášet mír těm, kdo jsou zmatení. Kde je mír? Je ve vás. Vy jste vtělením míru. Ve vnějším světě mír není, jsou tam jen jeho kousky. Za to může lidské sobectví.

Ve starých časech bývalo vzdělání a lékařská péče zdarma. Dnes se však vzdělávání a lékařská péče zaměřuje na obchod. Očekává se, že i při zápisu dítěte do mateřské školy dá člověk příspěvek dvacet, pětadvacet tisíc rupií. Někdo vynaloží sto miliónů na nemocnici a očekává miliardu zisku. Jak si může tak drahé ošetření dovolit nějaký chudák? Lidé dnes podnikají i na duchovním poli. Duchovnost má podporovat lásku, nikoli obchod. Nalezne-li obchod cestu na duchovní pole, všechno se zkazí. Bude poskvrněno i boží jméno.

Nikdo nic neutrácí v mém zájmu, já ani od druhých nic nepřijímám. Aby mohli oddaní z Madurai řídit tuto slavnost, vynaložili nějaké peníze, což zahrnuje náklady na cestu, stravu a podobně. Mohou vybrat tolik peněz kolik je zapotřebí, ale neměli by předepisovat členské příspěvky. Členským příspěvkem na duchovním poli je láska. Proto se s ostatními dělte o lásku. Nezapývejte se obchodem. Nechci, aby naše organizace od kohokoli vybíraly peníze.

Všichni víte, že od našich studentů nevybírám ani haléř. I v našich nemocnicích dostávají pacienti drahé léky a chirurgické zákroky se provádí zcela zdarma. Jestliže je váš záměr dobrý, přijdou vám peníze samy. Máte-li ale nějaký sobecký motiv, určitě proděláte. Nedychtěte po penězích. Peníze přicházejí a odcházejí, ale morálka přichází a vzrůstá. Proto pěstujte morálku. V duchovních organizacích by se neměly vybírat žádné příspěvky.

Kdo dokáže ocenit hodnotu *átmana*? Je nekonečný a mimo ohodnocení. Jen když pochopíte tento princip a budete se podle toho chovat, vykročí celý svět na duchovní cestu. Jen tehdy zavládne na světě mír. Dnes nacházíme všude na světě jen nepokoj a neklid. Každé noviny jsou toho obširným svědectvím. Usilujte o proměnu Bháratu v zemi míru. Budete-li mírní, bude v míru celý svět. Vedťte poklidný život a přinášejte klid ostatním. Řiďte se ideálem Antonyho, necht' jsou vaše činy dokonalé.

Někteří lidé činí špatnými vlastnostmi a zlými skutky své vlastní životy ubohými. Navíc argumentují, že mají vždy pravdu. To je naprostá pošetilost. Takový postoj jim nikdy nepomůže. Konejte dobro a každého činite šťastným. Takový je pravý lidský život.

Vtělení lásky!

Nechť jsou všechny vaše skutky, ať studujete či pracujete, prosyceny láskou.
Vedte svůj život s láskou a podporujte věhlas a čest své země.

U příležitosti obřadu Páduká, v Prašánti Nilajam dne 9. října 2001